

Elisabeth Rue Strenco
Snarveien 1 A
3122 Tønsberg

Tønsberg 28.januar 2016

Justis-og beredskapsdepartementet
pr epost

Høringsuttalelse i sak: 119-2015 tiltak for å møte flyktningkrisen.

1. Jeg er enig i og støtter alle de nye foreslåtte tiltakene for å møte flyktningkrisen, bortsett fra punktet som omtaler de enslige mindreårige asylsøkerne som skal få midlertidig opphold til de er 18 år.

Begrunnelsen for at jeg ikke er enig i at de mindreårige asylsøkerne evt. skal få midlertidig opphold til de er 18 år, er at ungdommene ikke har vært eller er utsatt for forfølgelse i sitt hjemland.

De har derimot samarbeidet med familiene sine nettopp for at de skal kunne reise hit til landet helt frivillig. De oppfyller derfor ikke kravene for beskyttelse i Norge. Hensikt til ungdommene var og er å få gratis bosted, livsopphold og utdanning, samt å få en mulighet til å sende penger hjem til foreldrene og/eller annen familie. Etter mitt syn så er dette en kynisk utnyttelse av asylretten og av «barnets beste» prinsippet.

Mindreårige asylsøker bør derfor ikke få verken fast eller midlertidige opphold i Norge, men sendes hjem til familiene sine. Dersom ikke, så vil dette sende helt feile signaler ut til verden, og antallet enslige mindreårige som kommer til Norge vil øke betraktelig i årene som kommer.

I disse tilfellene kan man heller ikke bruke «til barnets beste» for å gi de midlertidig opphold. For barnets beste er normalt å være sammen med foreldrene/familiene sine, ikke hos ukjente i andre land.

Det er heller ingen grunn for å hevde at det er farlig å returnere ungdommene til hjemland som Afghanistan pga «krigsepisoder» der, så lenge andre fra det samme landet med oppholdtillatelse her i landet kan dra på sommerferie dit, og når de for eksempel skal omskjære guttebarna sine.

2. Jeg foreslår derfor et nytt punkt:

Alle enslige mindreårige utlendinger skal sendes tilbake til hjemlandet sitt.

3. Bemerkning iht familieforening:

I dag kan en person som har fått opphold her i landet og som ikke var gift før han dro fra hjemlandet, gifte seg med en kvinne som bor i hjemlandet ved hjelp av en «stand inn» brudgom under vigselen i hjemlandet. Dvs at brudgommen ikke trenger være til stede i sitt eget bryllup. Etter «vigselen», mottar mannen i Norge et ekteskapsdokument fra hjemlandet med bla stempel og bilder av de nygifte. Deretter avtaler «ekteparet» å møtes i et nærområdet, som regel Iran, for å igangsette prosessen med at kona skal bli gravid. Når graviditeten er bekreftet, venter man noen måneder før ektemannen i Norge søker familie-gjenforening.

Jeg syns ikke man skal godta en slik måte å kunne gifte seg på, fordi dette er en spekulativ måte å få til en familieforening på. Det er også bekymringsfullt at Norske myndigheter godtar slike «stand in» ekteskap. Oppfordrer derfor Departementet til å undersøke slike tilfeller og få satt en stopp for denne praksisen.

Med hilsen

Elisabeth Rue Strenco